

Pamesti akiniai

Karolina Maldonado

Tikra istorija iš Bolivijos.

Tai buvo pirma diena mokykloje. André labai džiaugėsi! Jis dabar pirmoje klasėje. Jis jau didelis vaikas!

Bet, kai atėjo į mokyklą, ji atrodė per didelė ir per baisi net dideliam vaikui. Jis tvirtai įsikibo į „mami“ (mamos) ranką.

„Viskas bus gerai, – nusišypsojo „mami“. – Pasisveikink su savo mokytoju. Būk malonus savo bendraklasiams. Ir nepamiršk pasirūpinti savo akiniais.“

Prieš savaitę André gavo savo pirmuosius akinius. Jam tėvai visada primindavo, kad jis turi jais rūpintis.

„Mami“ pamojavo ranka atsisveikindama. „Geros tau dienos!“

Tačiau André diena nebuvo gera. Nutiko kai kas baisaus!

SIUZANOS TEODORO ILLUSTRACIJOS

Po pamokų jis nubėgo pas „mami“. „Pamečiau akinius! – sušuko jis. – Visur ieškojau, bet neradau!“

„O, ne! – Mama atrodė sunerimusi. – Paprašykime Dangiškojo Tėvo pagalbos.“

„Ar manai, kad tai suveiks?“ – paklausė jis.

„Pabandykime ir pamatysime. Dangiškasis Tėvas visada girdi mūsų maldas“, – pasakė „mami“.

André ir „mami“ pasimeldė. Jie paprašė Dangiškojo Tėvo padėti André surasti jo akinius.

Kitą dieną mokykloje André vis dar liūdėjo. Tada prie jo priėjo berniukas.

„Man atrodo, jie tavo, – berniukas laikė iškėlęs akinius. – Radau juos prie futbolo aikštės.“

André paėmė akinius. Jie tikrai buvo jo! Jis negalėjo tuo patikėti.

Po pamokų jis pribėgo prie „mami“ ir stipriai ją apkabino.

„Radai savo akinius! – pasakė ji. – Turbūt esi labai laimingas juos turėdamas.“

„Tikrai esu!“ – pasakė André. – Bet esu dar laimingesnis dėl to, ką sužinojau.“

„Ir ką gi?“

André plačiai nusišypsojo. „Malda tikrai veikia!“ ●